

WILLIAM BUTLER YEATS AND MIRCEA ELIADE’S INFLUENCES UPON THE CONTEMPORARY SOCIETIES

INFLUENȚELE LUI WILLIAM BUTLER YEATS ȘI MIRCEA ELIADE ASUPRA SOCIETĂȚII CONTEMPORANE

Maria-Camelia Dicu
„Constantin Brâncuși” University in Târgu-Jiu

Motto:

„My thirsty mind of mystery and occult correspondences, of cosmic meanings”
Mircea Eliade
„I believe in the practice and philosophy of what we have agreed to call magic”
William Butler Yeats

ABSTRACT

ACCORDING TO MACMILLAN DICTIONARY¹ ONLINE, THE TERM „OCCULT” REFERS TO „MAGIC OR SUPERNATURAL FORCES AND EVENTS AND RELATED PRACTICES; AN INTEREST IN THE OCCULT”. AS ONE CAN SEE FROM THE QUOTATIONS ABOVE, BOTH WRITERS ADMIT THEIR INTEREST IN THE MAGIC AND OCCULT STUDIES. OUR ENDEAVOUR IS TO SUPPORT THIS FACT WITH CREDIBLE EVIDENCE, THOUGH NOT TOO DIFFICULT, SINCE WE ARE NOT THE FIRST TO NOTICE THAT. THE QUESTIONS THAT EMERGE ARE HOW FAR OR HOW MUCH OCCULT UNDERTAKING ONE CAN FIND IN THEIR WRITINGS? WAS LITERATURE THEIR MAIN ENDEAVOUR? THE PRESENT PAPER IS GOING TO ANSWER THESE QUESTIONS.

KEY WORDS: MAGIC, OCCULT, ENDEAVOUR, WRITINGS, PROFESSIONAL LIFE/ PERSONAL LIFE, LITERATURE, PHILOSOPHY

1. Paradoxes of William Butler Yeats and Mircea Eliade, from lagging behind in studies, to men of genius

Although, apparently different, if we refer to the times in which they lived, their native countries or their preoccupations, yet paradoxically enough, by examining their works, one can find a multitude of similar aspects in their lives and creations; the thorough research unveils unexpected similarities between the two giants of international culture.

To begin with, it is important to examine an excerpt from W.B. Yeats’s Ideas of Good and Evil, particularly, the essay The Symbolism of Poetry [12, p.240]. In his essay, the poet asserts that all the writers, artists of any kind have chosen a philosophical or critical power and that, it is precisely this philosophy or

1. Paradoxurile lui William Butler Yeats și Mircea Eliade, de la corijenți la oameni de geniu

Deși, aparent diferiți, dacă avem în vedere perioada în care au trăit, locurile natale sau preocupările lor, cu toate acestea, destul de paradoxal, examinând îndeaproape operele lor, se pot descoperi destul de multe asemănări, atât în viețile lor personale cât și în creațiile lor, cercetarea aprofundată scoțând la iveală asemănări nebănuite chiar între cei doi giganți ai culturii universale.

Pentru început, examinarea unui fragment din lucrarea lui W.B. Yeats (1865-1939), Ideas of Good and Evil, îndeosebi a eseului The Symbolism of Poetry [15, p.240] merită atenție. În eseuul său, W.B.Y. afirmă că scriitorii și artiștii de orice fel și-au ales o filosofie sau punct de vedere critic care le-au inspirat ”convocarea în viața reală a unui crâmpei

¹ <http://www.macmillandictionary.com>

criticism that inspired their “[...] calling into outer life some portion of the divine life”. These writers and artists have not looked / searched for new things, but they sought to comprehend and copy the inspiration of early times. This scientific movement meant an attempt “to build in brick and mortar inside the covers of a book”; and the writers came to work out the element of evocation, of suggestion which he calls “symbolism in great writers”, Yeats wrote in, roughly speaking, 1900.

Even earlier, in 1893, in *Celtic Twilight* [14], Yeats wrote that he, like any other artist, wished to conceive a little world of the “beautiful, pleasant and significant” he could find in the spoiled world as Ireland of his times and show the people another facet of Ireland. This is the reason why he wrote down what he heard and saw. He had no intention to separate his own beliefs from the beliefs of the peasants of his times, since all these are threads of life, which the writers can embellish, but which he tried “to keep warm in it and shall be content of it”. He concludes his thoughts by saying that Art was the daughter of Hope and Memory and utters an invocation “O, beloved daughter of Hope and Memory, be with me for a little!”

My approach to Mircea Eliade (1907-1986), begins with an article in *Adevărul* [10], which constitutes the synthesis of what the great philosopher represents for the Romanian people nowadays. Eliade’s life has two extremes: the unruly near-sighted adolescent who barely could pass the exams and the well-known professor of religions history in USA, much appreciated by the freethinkers. There are some who speak about Eliade the unconventional man and generous at the same time. Among these, Eliade’s nephew, Sorin Alexandrescu, the theoretician and the anthropologist Andrei Oișteanu, chair of the Romanian Association of History of Religions are worth mentioning. In order to emphasize the way in which people reminds of Eliade, some examples are appropriate: a huge red heart contour is drawn with permanent spray on a building in Bucharest; in the middle one can read, “Eliade”; on social forums, question for the high-school youth, who is your favorite writer; answer, Mircea Eliade, unanimously – without plagiarizing one another; explanation? Because he inserts philosophy among the lines, for his

de viață divină”. Acești scriitori și artiști nu au căutat cu tot dinadinsul lucruri cu totul noi, ci au căutat să înțeleagă și să copieze inspirația vremurilor de altă dată. Această mișcare științifică a fost o încercare ” de a construi cu cărămidă și mortar în interiorul unei cărți” și astfel scriitorii au ajuns să lucreze cu elementele evocării, ai sugestiei, pe care el le numește ”simbolismul marilor scriitori”, scria W.B.Yeats în jurul anilor 1900. Ajunși în acest punct, se cuvine o interpretare a spuselor metaforice ale scriitorului irlandez. Astfel, Yeats dorește să vorbească cititorului despre munca titanică pe care o depune scriitorul pentru a obține versurile sau bucata de proză, cu adevărat desăvârșite, menite să-l încante pe acesta.

Încă din 1893, în *Celtic Twilight* [16], Yeats scria că el, ca orice alt artist, își dorea să conceapă o mică lume ”de frumos, plăcut și semnificativ”, pe care el în Irlanda vremurilor sale, le găsea deteriorate și să arate lumii o altă fațetă a Irlandei. Din acest motiv el nota ceea ce vedea și auzea. Nu avea nici cea mai mică intenție de a separa credințele sale de cele ale oamenilor simpli de la țară din vremea sa, din moment ce toate acestea reprezentau însăși viața, pe care autorii le puteau îmbunătăți, dar pe care el ”încerca să le păstreze vii și să fie mulțumit de ele.” Își încheie gândurile spunând că Arta era fiica Speranței și Amintirilor, rostind în același timp o incantație ”O, preaiubită fiică a Speranței și Amintirii, mai stai cu mine încă puțin!”

Continuând demersul de a lămuri activitățile oculte, magice ale lui Yeats și Eliade, precum și influențele pe care le exercită încă asupra societăților contemporane, mă opresc asupra lui Mircea Eliade (1907-1986), pe care doresc să-l aduc în atenția cititorului prin intermediul unui articol din *Adevărul* [12]. Articolul în discuție se constituie în sinteza a ceea ce marele istoric al religiilor și autor de romane, cum îl descrie Enciclopedia Britannica, reprezintă pentru românii zilelor noastre. Viața lui Eliade se înscrie între două extreme: cea de adolescent miop și rebel care abia își putea trece examenele, iar cealaltă extremă este reprezentată de binecunoscutul profesor de istoria religiilor din SUA, foarte apreciat de liber cugetători. Există voci care vorbesc despre Mircea Eliade ca despre omul nesupus convențiilor, dar generos în același timp. Printre aceștia merită menționați nepotul lui Eliade, Sorin Alexandrescu, teoreticianul și antropologul Andrei Oișteanu, președintele asociației române de Istoria Religiilor. Pentru a exemplifica modul în

short stories happening in India, for The Novel of the Near-sighted Adolescent... Even the politicians, when asked what book was their favourite in childhood, they answer is again unanimous: Maitreyi. A simple google search reveals much more entries for Mircea Eliade than for Gheorghe Hagi or Nadia Comăneci. The author of the article also asserts that nobody needs statistical data to weigh Eliade's reputation. Nonetheless, 30 scientific volumes, literary works or philosophical essays translated into 18 languages or 1,200 articles just to enumerate some writings, let alone his international fame as an essayist, prose writer, university professor, all of them underlying the non-diligent pupil who came to be a great man of culture and the man who succeeded in reaching the youth's hearts.

Therefore, there is no point in considering what Mihai Gheorghiu [4] says about Mircea Eliade in the first sentence, that, at first sight, the philosopher might be a little obsolete for some; nevertheless, in the second part, the same author explains that the philosopher has always been re-invented and searched for new interpretations by each and every generation. Indeed, as the article in *Adevărul* [10] proves it, Mircea Eliade was a fascinating personality, either as a rebel young man in his thirties, as a yogini left to discover India and “eternal youth” or as a wise old man conveying his wisdom in works of prose or history. Mircea Eliade was in turn worshipped and banned, to be finally worshipped. Eliade's work consists of a system of thought and an existence based on his thought. Mihai Gheorghiu replaces the word “thought” with “cogito”, the Latin term defining the philosophic principle according to which one's existence is demonstrated by the fact that one thinks/ meditates/ ponders. In other words, “cogito” becomes identical with Eliade's existence. In his thirties, the philosopher discovers the meaning of the phrase “to read the world” – “clavis universalis”, in Carmela Lombardi's opinion [7]. Lombardi defines “clavis universalis” as “the attempt to find the structure of reality through classifications reflecting the harmony of the Cosmos, theatre of the world, systems of memories, a term that came to be used in the fifteenth century and

care oamenii îl amintesc pe Eliade e de ajuns să menționăm conturul unei uriașe inimii roșii desenată cu spray permanent pe o clădire din București; în mijlocul inimii se citește „Eliade”; pe forumurile de socializare, la întrebarea, care este autorul tău preferat, adresată adolescenților, răspunsul vine unanim, Mircea Eliade – fără a plagia de data aceasta; explicația? Pentru că inserează filosofia printre rânduri, pentru povestirile care se întâmplă în India, pentru Jurnalul unui Adolescent Miop...politicienii, adresându-li-se aceeași întrebare, răspund unanim: Maitreyi. O simplă căutare pe Google, returnează mai multe pagini decât pentru Hagi sau Nadia Comăneci. Autorul articolului din *Adevărul* afirmă că nimeni nu are nevoie de date statistice pentru a cântări reputația lui Eliade. Cu toate acestea, 30 de volume științifice, literare și eseuri filozofice traduse în peste 18 limbi străine sau 1200 articole, pentru a enumera doar câteva din scrierile sale, ca să nu mai vorbim despre faima lui de eseist, scriitor de proză, profesor universitar, toate vorbind despre copilul rebel ajuns mare om de cultură și de omul care a ajuns la inimile tinerilor.

Din acest motiv nici nu merită să mai amintim prima parte a spuselor lui Mihai Gheorghiu [4] menționând că la prima vedere filozoful ar putea părea puțin demodat, pe când în cea de-a doua parte același autor menționează că filozoful Mircea Eliade întotdeauna s-a reinventat pe sine și a căutat interpretări la fiecare generație. Cu adevărat, Mircea Eliade a fost o personalitate fascinantă, așa cum subliniază *Adevărul* [12], fie tânăr rebel până la treizeci de ani, ca yogin liber să descopere India și „tinerețea veșnică” mai apoi sau bătrân înțelept, transformându-și înțelepciunea în pagini de istorie sau proză literară.

Trebuie menționat, însă faptul că Mircea Eliade a fost deopotrivă venerat și defăimat. Opera lui Eliade se constituie într-un sistem de gândire și o existență bazată pe gândire. Mihai Gheorghiu înlocuiește cuvântul „gândire” cu „cogito”, termenul latin definind mai bine principiul filozofului conform căruia existența cuiva este demonstrată prin gândire/ meditație/ cugetare. Cu alte cuvinte, „cogito” devine identic cu existența lui Eliade. Pe la treizeci de ani, filozoful descoperă înțelesul expresiei „a citi lumea” - “clavis universalis”, după spusele Carmelei Lombardi [9]. Lombardi definește “clavis universalis” ca pe o încercare de a găsi structura realității prin clasificări reflectând armonia Cosmosului, teatrul lumii,

sixteenth centuries”¹. Therefore, Mircea Eliade’s philosophical system and his “cogito” taught him to “read the world”, taught him to find the proper interpretations for the realities around him and for the religious events he came to do research on.

William Butler Yeats was not far from Eliade’s performance: referring to his studies his own philosophical system, even if he was not known as a philosopher. Nonetheless, his philosophical system helped him in his poetic artistry. In order to find evidence regarding his early poor academic success, his own words are of much help.

Because I had found it hard to attend to anything less interesting than my thoughts, I was difficult to teach. Several of my uncles and aunts had tried to teach me to read, and because they could not, and because I was much older than children who read easily, had come to think, as I have learnt since, that I had not all my faculties².

To put it in other words, the poet needed more time to process the information, yet, this was not a sign of weakness. On the contrary, it was due to the fact that his perception retorted mostly to feeling, to the way in which his personal emotion, his inner thoughts responded to the outer signals, which would become his “alchemical capacity”, to borrow Foster’s words, an important feature of his future career.

Scholars have always been interested in William Butler Yeats’s inner life, in the things he saw and the things he did because they were of paramount interest for the “alchemical capacity” to transmute the events of a crowded life into art, as Roy Foster puts it in his magisterial biography of Yeats written from the perspective of a historian. We deal here with a genius who was “a playwright, journalist, occultist, apprentice politician, revolutionary, stage-manager, diner-out, dedicated friend, confident and lover of the most interested people of his day”, a man who dedicated his life to art and to his country. In the Pollexfens’ home in Sligo, at his grandparents’ gloomy house, the young William Butler Yeats discovered a completely new world. The world he discovered was one full of myths and tales,

sisteme de amintiri, termen ce a început să fie folosit în secolele 15-16¹. Prin urmare, sistemul filozofic al lui Mircea Eliade „l-a învățat să citească lumea”, să găsească interpretarea potrivită pentru realitățile din jurul lui și pentru evenimentele religioase pe care a ajuns să le cerceteze.

Continuându-ne prezentarea celor doi scriitori, William Butler Yeats nu era nici el departe de „perfoemanțele” filosofului român, dacă ne referim la sistemul propriu filosofic pus la cale de el, chiar dacă acesta nu l-a consacrat drept un filosof. Sistemul filosofic născocit de W. B. Y. l-a ajutat să își desăvârșească măiestria poetică. Cu scopul de a proba spusele noastre, cuvintele poetului însuși își vor dovedi importanța:

Pentru că găseam dificil să urmăresc altceva decât gândurile mele, eram un copil greu de stunit și de educat. Mai mulți unchi și mătuși au încercat să mă învețe să citesc, și din cauză că nu au reușit și din cauza faptului că eram prea în vârstă față de copii care citeau cu ușurință, au ajuns să creadă că nu sunt în deplinătatea facultăților mele, după cum am aflat ulterior¹.

Spus altfel, poetul avea nevoie de mai mult timp pentru a procesa informația, sub nicio formă nu era aceasta o slabiciune. Din acest punct de vedere, trebuie reamintit fenomenul Einstein, un alt om de geniu, care avea dificultăți de vorbire, pe care muzica l-a ajutat să le depășească. Întorcându-ne la Yeats, faptul că nu răspundea ca și ceilalți copii de vârsta lui, se datora faptului că percepția lui se baza în principal pe sentiment, pe emoția personală, viața lui interioară răspunzând la stimulii exteriori, capacitate care ulterior a devenit „capacitate alchimică”, ca să împrumutăm o expresie a lui Roy Foster, unul dintre biografii lui Yeats, care a alcătuit și cea mai amplă operă de acest fel.

Literați, critici și studenți în domeniu au fost întotdeauna interesați de viața interioară a poetului irlandez, în ceea ce vedea și făcea, pentru că erau de o importanță deosebită pentru capacitatea lui alchimist, de a transfera evenimentele vieții cotidiene în artă, subliniază Roy Foster în opera sa biografică magistrală scrisă din perspectiva istoricului [4]. Avem de-a face cu un “a playwright, journalist, occultist, apprentice politician, revolutionary, stage-manager, diner-out, dedicated friend, confident and lover of the most interested people of his day”, un om care și-a închinat întreaga

¹ Carmela Lombardi, *Lettura e Letteratura: Quaranta Anni di Teoria*, Liguori Editore, Napoli, 2004, p. 90

² W. B. Y, *Reveries over childhood and youth*, 1916, Norwood Press, J. S. Cushing Co.—Berwick & Smith Co. Norwood, Mass., U.S.A. p.24

legends and songs that would awaken his imagination and would later turn him into one of the greatest artists that Ireland ever produced who succeeded in reviving Irish culture and literature on traditional bases.

Among the common features that the two men of letters shared, literature was,

undoubtedly, one of the highly appreciated and loved by both Mircea Eliade and William Butler Yeats¹. They both endeavoured to write literature, yet they both dealt with philosophical writings; nonetheless, philosophy was Eliade's main undertaking, whereas, for William Butler Yeats, his personal philosophy was a way to perceive and understand the historic reality of his times, his personal feeling and above all, his poetic art.

Just to say a few words about our co-national, according to Encyclopaedia Britannica², Mircea Eliade (1907-1986) was a historian of religions, phenomenologist of religion and author of novels, novellas and short stories. Moreover, Encyclopaedia Britannica acknowledges him as one of the most influential scholars of religion of the 20th century and one of the world's foremost interpreters of religions symbolism and myth. Speaking of his studies, Encyclopaedia Britannica reports that Mircea Eliade studied philosophy at University in Bucharest and received an MA in 1928 with a thesis on Italian Renaissance Philosophy. He studied in Calcutta and practiced Yoga. He earned his Ph. D in philosophy in 1933 with the thesis on the comparative study of techniques of Yoga. It is worth mentioning that Encyclopaedia Britannica accounts for Mircea

viață artei și Irlandei, țara sa natală. În casa întunecoasă a bunicilor săi Pollexfen din Sligo, tânărul William Butler Yeats a descoperit o lume nouă pentru el. Lumea pe care a descoperit-o era plină de mituri, povești, legende și cântece despre vremuri demult apuse care i-au trezit imaginația sa bogată și care mai târziu au făcut din copilul visător un artist de geniu cu care Irlanda se mândrește, un artist complex și complet care a reușit să reînvie cultura și literatura irlandeză bazându-se pe tradiția populară celtică.

O altă trăsătură care îi unește pe cei doi oameni de geniu este bogata moștenire culturală pe care au lăsat-o urmașilor, și vorbim aici de literatură, pe care amândoi o apreciau la fel de mult. Amândoi au scris operă literară, dar au conceput un și sistem filosofic propriu care să le înlesnească demersul literar; cu toate că nu se poate vorbi de contribuții filosofice egale. Pentru Eliade, filosofia era o preocupare majoră, pe când pentru Yeats, filosofia sa personală îl ajuta la percepția și interpretarea evenimentelor istorice pe care le trăia, un mijloc de a transforma sentimentele personale în artă. Notele de final dezvăluie mai multe informații în acest sens.

Cât despre co-naționalul nostru, conform Enciclopediei Britannica², Mircea Eliade a fost istoric al religiilor, fenomenolog al religiilor și autor de romane, nuvele și povestiri. Mai mult, enciclopedia mai sus amintită îl recunoaște drept unul dintre cei mai cu influență savanți, specialist în religiile lumii, ai secolul 20 și unul dintre cei mai importanți interpreți ai simbolurilor și miturilor religioase. Mircea Eliade a studiat filosofia la Universitatea din București și în 1928 a absolvit un masterat cu o teză în filosofia renașcentistă italiană. Și-a continuat studiile, mai apoi, în Calcutta și a

¹ As for William Butler Yeats, his first literary attempts were two lyrics, published in Dublin University Review, in 1885. His early poems, collected in *The Wanderings of Oisín*, and *Other Poems* were published in 1889 were recognized as the work of an aesthete. His literary produce was intermingled with love affairs, especially with the earning for Maud Gonne, whom he had proposed marriage many times, but turned down every time. He was involved in Irish Literary Revival to which he had actively participated. He was co-founder of the Irish Literary Theatre and remained a director of this theatre, which became the Abbey Theatre in 1904, until the end of his life. He managed the theatre's affairs and encouraged its playwrights. The Abbey Theatre's repertoire included *The Land of Heart's Desire* (1894), *Cathleen Ni Houlihan*, 1902), *The Hour Glass*, 1903, *The King's Threshold*, 1904, *On Baile's Strand*, 1905, and *Deirdre*, 1907. On the other hand, W.B.Y. was preoccupied throughout his entire life to find the perfect poetic expression so his literary produce was rich. *Poems*, 1895, *The Wind among the Reeds*, 1899, *In the Seven Woods*, 1903, *The Green Helmet*, 1910, *Responsibilities: Poems and a Play*, 1914; in 1917 Yeats published *The Wild Swans at Coole*, *The Tower*, 1928, named after the castle he owned and had restored, *The Winding Stair*, 1929. *A Vision* 1925, revised in 1937, prose work, explains Yeats's own philosophy; this meditation upon the relation between imagination, history, and the occult remains indispensable to serious students of Yeats despite its obscurities, explains Encyclopaedia Britannica.

² <http://www.britannica.com/>

Eliade's¹ dual vocation – as a fiction writer and scholar. The same encyclopaedia also states that his literary and scholarly concerns were autonomous, yet complementary and necessary.

2. Yeats and Eliade's interest in the occult studies. Analogies and differences

It may be stated as a difference, the fact that the Romanian, Mircea Eliade and the

Irishman, W. B. Yeats lived in different epochs. Their lives might have intersected at a certain moment. Eliade, as a youth and Yeats at old age. W.B. Yeats was born on 13 June 1865 and died on 28 January 1939; Mircea Eliade was born on 13 March (Gregorian calendar) or 28 February (Julian calendar) 1924 and died on 22 April 1987, his family celebrated his birthday on 9 March, in the Orthodox calendar, Day of 44 martyrs in Amoreea.

Nonetheless, their interest for occult studies, for everything that was „the hidden, the veiled”², of all that has a „hidden significance underlying the appearances of the universe and human life”³, is an analogy. W.B. Yeats himself states:

„I believe in the practice and the philosophy of what we have agreed to call magic...in the vision of truth in the depth of the mind when the eyes are closed; and I believe in three doctrines, that the borders of the mind [...] can flow into one another..., great memory...all these can be evoked through symbols...”⁴

It is of help to assert, by quoting Timothy Materer [8, Introduction, p. xi] that” the occult

practicat yoga. În 1933, a primit titlul de doctor cu o teză de studiu comparativ a tehnicilor de yoga. Este important de remarcat că aceeași enciclopedie recunoaște vocația dublă¹ a lui Mircea Eliade, de scriitor de ficțiune și savant și că cele două preocupări, autonome de altfel, erau complementare și necesare.

2. Interesul celor doi scriitori, Yeats și Eliade în studiile oculte. Asemănări și deosebiri

Ceea ce îi diferențiază în primul rând pe cei doi titani ai culturii universale, este faptul

că românul Mircea Eliade și irlandezul W. B. Yeats au trăit în epoci diferite, cu toate că, la un moment dat, viața tânărului Eliade și a bătrânului Yeats s-au intersectat. W.B. Yeats s-a născut la 13 iunie 1865 și a murit pe 28 ianuarie 1939; Mircea Eliade s-a născut la 13 martie (după calendarul gregorian) sau 28 februarie (calendarul iulian) 1924 și a murit pe 22 aprilie 1987, familia sărbătorindu-i ziua pe 9 martie, după calendarul ortodox, ziua celor 44 de martiri din Amoreea.

Ceea ce-i unește, mai presus de orice este interesul, pasiunea pentru ocult, pentru tot ceea ce este ascuns, învăluit în mister, „the hidden, the veiled”², a tot ceea ce are o semnificație ascunsă, ascunsă de aparența universului și vieții umane, „hidden significance underlying the appearances of the universe and human life”¹. W.B. Yeats însuși afirmă: „Cred în practica și filosofia a tot ceea ce am căzut de acord să numim magie...în viziunea adevărului din profunzimea minții când ochii sunt închiși; și cred în trei doctrine, cred că hotarele minții se pot scurge una în alta și toate într-una singură...marea amintire...și toate pot fi evocate prin simboluri,

¹ After Maitreyi, Eliade, wrote four major scholarly works: *Traité d'histoire des religions*, 1949; *Patterns in Comparative Religion, Le Mythe de l'éternel retour*, 1949, *The Myth of the Eternal Return*, also translated as *Cosmos and History, Le Chamanisme et les techniques archaïques de l'extase*, 1951; *Shamanism: Archaic Techniques of Ecstasy*; and *Le Yoga: Immortalité et liberté*, 1954; *Yoga: Immortality and Freedom*. His three-volume *Histoire des croyances ET des idées religieuses*, 1978–85; *A History of Religious Ideas* was another major scholarly achievement. Eliade also founded and coedited the journal *History of Religions*, 1961 and served as editor in chief of the 16-volume *The Encyclopaedia of Religion*, 1987. Eliade wrote many popular books, such as *The Sacred and the Profane*, 1959, and published collections of articles, mostly on myth and symbolism, in books such as *Myth and Reality*, 1963 and *The Quest*, 1969. His most ambitious and challenging novel is *Forêt interdite*, 1955, *The Forbidden Forest*, which he considered his literary masterpiece. *Encyclopaedia Britannica* reports, as well, that Eliade always kept a journal, and he published autobiographical volumes and collections of essays. These books include *Autobiography. Vol. I: 1907–1937* (1981) and *Autobiography. Vol. II: 1937–1960* (1988); *Journal I, 1945–1955* (1990), *Journal II, 1957–1969* (1989; originally published as *No Souvenirs*, 1977), *Journal III, 1970–1978* (1989), and *Journal IV, 1979–1985* (1990); and *Ordeal by Labyrinth* (1982).

² G. M. Harper, *Yeats and the Occult*, 1975

³ *ibidem*

⁴ W.B. Yeats, *Essays and Introductions*, 1961

may be labelled intellectually suspect or the sign of a budding neurosis”. Yeats’s interest in the occult may be due to the well-known conflict with his father over different points of view on artistic matters. According the Mircea Eliade, also quoted by Materer, occultism appeared because the mainstream churches came to consider social relevance their distinguishing feature. The reference to Helena Blavatsky and spiritualism in 1890, in Yeats’s case, through the his participation in the so-called séances, communicated early wisdom from spiritual masters, as part of the occult movement, comes to support the interest of the author in Yeats’s interest in occult and the hidden origin of his poetic symbols. Materer infers the idea that spiritualism is linked to secret wisdom and draws from Hermitic, Indian mysticism, the Cabala, Gnosticism and Neoplatonism. Materer even suggests [8, xiii] that Yeats had a code name in the Order of Golden Dawn, namely, *Demon est Deus Inversus* and implies the idea that the occultism itself is seen as the inversion or direct challenge to Christiane doctrine. Occultism “may emphasize the feminine or androgynous nature of the Deity in defiance of Christianity’s God, The Father” [ibidem]. Therefore, those embracing occultism may denote rebellion, accounting for dismissal of “conventional religion”. Interesting enough is Materer’s statement that alchemy provided a symbolic system that helped poets to explore their poetic art, that the most dramatic quality of occultism is the belief in spiritual forces and that the supernatural is responsible for magical powers of mind over matter, and revelations of transcendent wisdom or future events [ibidem].

At this point, it is worth reminding Yeats’s interest in his wife’s automatic writing:

A Vision best illustrates the fact that the poet has forged his own symbolical system. The book revealing the intricate way of seeing things is the result of a combination between the poet’s own occult enterprises, his beliefs, and his wife’s automatic writing. Brenda Webster, the psychoanalyst, finds it full of obscurity and characterizes it as occult paraphernalia

„I believe in the practice and the philosophy of what we have agreed to call magic...in the vision of truth in the depth of the mind when the eyes are closed; and I believe in three doctrines, that the borders of the mind [...] can flow into one another..., great memory...all these can be evoked through symbols...”²

Este oportun să-l cităm pe Timothy Materer [10, Introduction, p. xi] ”the occult may be labelled intellectually suspect or the sign of a budding neurosis”, care afirmă că ocultul poate fi suspectat ca un început de nevroză.

Din acest punct de vedere, interesul lui Yeats pentru ocult apare într-un moment când, tânăr fiind și ca urmare a unei existențe marcate de un tată posesiv, chiar dictator [4], apare ca o răzvrătire împotriva acestuia și a divergențelor dintre ei pe chestiuni artistice. Potrivit spuselor lui Mircea Eliade, de asemenea citat de Materer [10], ocultismul a apărut pentru că biserica, aflată în centrul preocupărilor în momentul acela, ajunsese să se considere caracteristică distinctivă pentru viața socială.

În 1890, Helena Blavatsky și spiritismul, în cazul lui Yeats, participările sale la așa-zisele întruniri care erau menite să comunice înțelepciunea primordială de către maeștri spirituali ca parte a mișcării oculte, vine să susțină interesul lui Yeats în originea ascunsă a simbolurilor poetice. Materer sugerează idea că spiritismul este legată de înțelepciunea secretă și își are originile în misticismul hermetic, indian, Cabala, gnosticism și neoplatonism. Materer merge mai departe cu sugestiile și spune că [8, xiii] Yeats avea un nume de cod în Order of Golden Dawn, *Demon est Deus Inversus* și că idea de ocultism este văzută ca inversul sau o provocare pentru doctrina creștină. Ocultismul poate sublinia latura feminină sau androgenă a zeității ca o sfidare a Dumnezeuului creștin, “may emphasize the feminine or androgynous nature of the Deity in defiance of Christianity’s God, The Father” [ibidem]. Prin urmare aceia care îmbrățișează științele oculte pot fi considerați rebeli, care resping religia convențional “conventional religion”. Este interesantă afirmația lui Materer că alchimia a furnizat un sistem simbolic care a venit în ajutorul poezilor pentru a-și explora arta poetică și că cea mai dramatică calitate a ocultului este credința în forțele spirituale, iar supranaturalul este responsabil de puterile magice ale minții asupra materiei și de revelațiile

originated with his wife’s automatic writing, înțelepciunii transcendente sau viziunea which began four days after their marriage¹. evenimentelor din viitor [ibidem].

On the other hand, Yeats was interested in everything connected to ancient practices, with everything that was related to the Irish legendry, a passion which he inherited from his mother and his uncle.

In the first stage of his creation, Yeats’s modernism is the result of his longing for the past to create a brighter future. Influenced by his mother’s appreciation of folklore, captivated by peasant beliefs and practices, and initiated in astrology by his maternal uncle George Pollexfen, Yeats developed his own system of symbols that he would use as a primary source in his poetry².

Speaking of Mircea Eliade, in Introduction in the History of Religious Beliefs, he asserts that his work represents “a morphology of the religious phenomena”³.

Amazing enough is that both writers have sympathized at a certain moment in their lives, or they were deluded by the apparently heroic attributes of what came to be known in the history as Fascism.

In his book, Mircea Eliade. From Magic to Myth, Moshe Idel is thwarted by the fact that Mircea Eliade was somehow deluded by the spiritual significance of the Iron Guard, Legion of Michel Archangel⁴.

Ajunși în acest punct al expunerii noastre, merită amintit interesul lui Yeats în scrisul automat al soției sale, iar lucrarea sa A Vision ilustrează ce la mai bine faptul că poetul a nascocit a lucrat intens pentru a-și pune la punct propriul sistem de simboluri. Cartea însăși este dovada unui sistem complicat, o combinație a între preocupările oculte ale poetului, credințele sale și scrisul automat al soției lui. Brenda Webster, psihoanalist și autor de biografii, găsește cartea ca fiind rezultatul unui amalgam ocult al scrisului automat, în transă, al soției lui Yeats, preocupare care a început la patru zile de căsătorie¹.

Pe de altă parte, Yeats era interesat de tot ce avea legătură cu practicile ancestrale, tot ceea ce avea legătură cu legendele irlandeze, pasiune moștenită de la mama și unchiul său. Prima etapă a creației sale a fost rezultatul dorinței de a recrea viitorul prin intermediul trecutului. Influențat fiind de pasiunea mamei pentru folclor, captivat de credințele și practicile țăranilor irlandezi inițiat în astrologie de unchiul din partea mamei, George Pollexfen, Yeats și-a dezvoltat propriul sistem de simboluri pe care o va folosi ca sursă primară în poezia sa. Preocupările lui Mircea Eliade nu sunt departe de cele ale poetului irlandez. Astfel, în introducerea la History of Religious Beliefs, el afirmă că activitatea lui reprezintă o morfologie a

¹ Maria-Camelia Dicu, *The World in its Times. A Study of Yeats’s Poetic discourse vs the Concept of History*, p 25 <http://eujournal.org/files/journals/1/books/MariaCameliaDicu.pdf>

² Idem, p, 122

³ Eliade, *Istoria Credintelor Religioase*, p v, Prefață la traducerea românească, 15, dec. 1980, University of Chicago

⁴ În capitolul Eliade și Garda de fier și câțiva strigoi, Idel se aproprie de unul dintre cele mai controversate și sensibile subiecte. Deși subiectul este mai degrabă politic, Idel încearcă să meargă pe urmele lui Eliade ca și cercetător al istoriei religiilor, Garda de fier fiind percepută ca mișcare religioasă. Este un capitol de care Eliade prefera să nu-și amintească, dar Idel arată că asemenea greșeli nu se uită ușor. Adepții lui Eliade au încercat să mușamalizeze acest lucru, iar lui Idel îi revine din nou meritul de a privi viața lui Eliade cu ochii unui cercetător, prin simboluri și semne, și nu cu privirea rece a politicii. Prin urmare, Idel nu-l numește pe Eliade anti-semit, ci este mai degrabă preocupat de a dezvălui alte aspecte privitoare la viața autorului român, care îl ajută pe cititor să înțeleagă implicarea lui Mircea Eliade strict din punct de vedere spiritual și academic. Cum intenționează Idel să facă aceasta? Îndreptându-și atenția spre Ion Moța, o figură emblematică a Gărzii de Fier, pe de-o parte, iar pe de altă parte o influență covârșitoare asupra lui Mircea Eliade. Idel îl previne oarecum pe cititor asupra lui Ion Moța, spunând că este uimitor pentru cititor faptul că, deși un intelectual, Ion Moța manifesta o inexplicabilă teamă de evrei, care în cele din urmă l-a trasformat într-un anti-semit convins. Moshe Idel pare contrariat și de faptul că Eliade este pur și simplu orbit de semnificația spirituală a Gărzii de Fier. Chiar dacă la un moment dat, Eliade a afirmat că entuziasmul său s-a risipit atunci când a devenit conștient de atrocitățile comise, Idel afirmă că este dificil să crezi că era ignorant. (Guga, 240), Maria-Camelia Dicu, Considerații privind cartea lui Moshe Idel, *Mircea Eliade. De la Magie la Mit, Supliment la Analele UCB*, Nr. 2/ 2015, http://www.utgjiu.ro/revista/lit/pdf/2015-02.Supliment/14_Dicu.pdf

Occultist is Yeats's cry in *The Second Coming*, the poem for which Yeats was accused as sympathizer of Fascism:

Yeats goes even further with his predictions regarding the future and boldly asserts that in 2000 the subjective age will annihilate Christian virtues. He hypothesized that the end of the objective era will begin when a rough beast will slouch towards Bethlehem to be born, a prediction he uses in his poem "The Second Coming".¹

3. Toward conclusions. Mircea Eliade and William Butler Yeats, colleagues in the World's Cultural Heritage

Maybe the two writers were not among the best in their classrooms, maybe their intellectual abilities developed later than their mates' were. Had they been as quick-minded as their colleagues had, they might not have been among the titans of the world culture. Had they not mistakenly thought Fascism as a good cause, for occult rationale, they would not have written so unmistakably unique works. Had they not been among the least intelligent of their contingent, they might not have reached among the best of the world's men of culture.

W.B. Yeats is celebrated every year in the town of his childhood, Sligo, "town and county" during Yeats International Summer School, occasion on which, scholars everywhere finds new interpretations of his works. Moreover, the poet W.B. Yeats attained his goal, that of singing to "lords and ladies" of things past and present:

Nevertheless, it was their fate and their desire to be:

“Once out of nature I shall never take
My bodily form from any natural thing,
But such a form as Grecian goldsmith
make
Of hammered gold and gold enamelling
To keep a drowsy emperor awake;
Or set upon a golden bough to sing

fenomenelor religioase, "a morphology of the religious phenomena"¹.

Vorbind despre asemănări, o cercetare aprofundată scoate la lumină un alt punct comun între cei doi. La un moment dat al existenței lor, atât Yeats cât și Eliade au fost înduși în eroare de attributele aparent istorice ale fascismului. În cartea sa, *Mircea Eliade. From Magic to Myth*, Moshe Ideal este contrariat de faptul că Mircea Eliade a fost indus în eroare de semnificația spirituală a Gărzii de Fier, Legiunea Arhanghelului Mihail².

De domeniul ocultului este și strigătul lui Yeats din *The Second Coming*, (Cea de-a doua sosire), poezia pentru care poetul irlandez a fost acuzat de fi simpatizant al Fascismului. Yeats își continuă predicțiile asupra viitorului și cu îndrăzneală afirmă că anii 2000 este epoca subiectivă care va anihila virtuțile creștine. Mai spune că finalul erei obiective va începe cu o bestie ce se va îndrepta gârbovită spre Bethlehem, predicție pe care o folosește și în poem.

Yeats goes even further with his predictions regarding the future and boldly asserts that in 2000 the subjective age will annihilate Christian virtues. He hypothesized that the end of the objective era will begin when a rough beast will slouch towards Bethlehem to be born, a prediction he uses in his poem "The Second Coming".³

3. Concluzii. Mircea Eliade și William Butler Yeats, un irlandez și un român, colegi în galeria culturii universale

Se prea poate ca cei doi să nu fi fost printre elitele claselelor lor, probabil capacitatea lor intelectuală s-a dezvoltat mai târziu decât cele ale colegilor de clasă sau generație. Un lucru este cert, însă. W.B. Yeats și Mircea Eliade se află acum printre elitele culturii universale. De s-ar fi întâmplat ca cei doi să fi avut mințile mai agere când erau la începuturile studiilor, este posibil ca acum să nu mai avem un Mircea Eliade sau W.B. Yeats. Mai mult W.B. Yeats și-a împlinit menirea, aceea de a intra în veșnicie, pentru a le cânta "lords and ladies" despre lucruri trecute, prezente sau care urmează:

Nevertheless, it was their fate and their desire to be:

“Once out of nature I shall never take
My bodily form from any natural thing,

¹ Maria-Camelia Dicu, *The World in its Times. A Study of Yeats's Poetic discourse vs the Concept of History*, p.29, <http://eujournal.org/files/journals/1/books/MariaCameliaDicu.pdf>

To lords and ladies of Byzantium
Of what is past, or passing, or to come.”¹

Mircea Eliade does not have an International Summer School to celebrate him every year, yet from time to time, there are articles like the one below, which reminds us we are Romanians. In the article, this time more recent, Nicholas Lezard [6], *Diary of a Short-Sighted Adolescent* by Mircea Eliade review – *Romania’s Adrian Mole*², published in the highbrow journal *The Guardian*. He speaks highly about the novel of Eliade’s youth, yet reminds of Eliade’s political orientation in order to make clear in his past the fact that his contribution to world’s culture is much more precious than one moment of aberration.

I was worried, at one point, that there might be unpleasant moments of antisemitism. Eliade’s political beliefs in the run up to the second world war do not cover him with glory (not that he was alone; to be a Romanian with lofty and romantic longings around this time often meant a flirtation with fascism: Eliade’s friend, the philosopher and aphorist Emil Cioran, who would also renounce such views after the war). The first Jewish student mentioned is not sympathetically observed, but subsequent ones are. And how literate these kids are! When they don’t do their homework, it’s because they are reading Balzac or Dostoevsky – in French. I’m not sure that happens any more.

This kind of articles makes us feel proud. We have to feel proud through the great names that have brought Romania and the Romanians in the consciousness of the people worldwide: A Constantin Brâncuși, A Mircea Eliade and many more. Romania and the Romanians will never disappear; we are a rich people, rich through the great names that have won their immortality and this rendered the Romanian vein immortal, too.

But such a form as Grecian goldsmith make
Of hammered gold and gold enamelling
To keep a drowsy emperor awake;
Or set upon a golden bough to sing
To lords and ladies of Byzantium
Of what is past, or passing, or to come.”¹

Spre deosebire de W. B. Yeats, Mircea Eliade nu are o școală internațională care să-l sărbătorească, dar e de-ajuns articole ca cel citat din *Adevărul* și care îl amintesc ca pe un scriitor care a găsit limbajul potrivit să ajungă la inima tinerilor din toate generațiile. În sensul acesta, într-un articol de dată mai recentă, Nicholas Lezard [8], *Diary of a Short-Sighted Adolescent* by Mircea Eliade review – *Romania’s Adrian Mole*¹, din jurnalul cu pretenții *The Guardian*, vorbește de romanul de tinerețe al autorului român, făcând referire totodată la orientarea politică a lui Eliade. Însă, finalul articolului constituie un elogiu la adresa autorului român, menționând că contribuția la moștenirea universală este mult mai prețioasă decât o clipă de rătăcire. M-am temut la un moment dat, spune el, că orientările antisemitism ale lui Eliade l-ar putea pune în umbră, pe vremea ceea să fii român cu sentimente nobile însemna să flirtezi cu fascismul, și nu era singurul, chiar prietenul său Emil Cioran a avut asemenea orientări. Dar ceea ce este de remarcat este că tinerii aceia nu-și făceau temele ca să citească Balzac și Dostoievsky: în franceză. Nu sunt sigur că se mai întâmplă acest lucru!

I was worried, at one point, that there might be unpleasant moments of antisemitism. Eliade’s political beliefs in the run up to the second world war do not cover him with glory (not that he was alone; to be a Romanian with lofty and romantic longings around this time often meant a flirtation with fascism: Eliade’s friend, the philosopher and aphorist Emil Cioran, who would also renounce such views after the war). The first Jewish student mentioned is not sympathetically observed, but subsequent ones are. And how literate these kids are! When they don’t do their homework, it’s because they are reading Balzac or Dostoevsky – in French. I’m not sure that happens any more.

¹ William Butler Yeats. *The Collected Poems of William Butler Yeats*. London: Macmillan Publishing Limited, 1985, p.217.

² Have you ever read *The Secret Diary of Adrian Mole Aged 13 ¾* by Sue Townsend? Just a bit of background if you haven’t! It was Sue Townsend’s hilarious first novel, published in 1982. The book went on to sell over 20 million copies worldwide and be translated into 30 languages. There were seven sequel *Adrian Mole* novels that followed. The story was set in 1980s Leicester and followed the daily dramas and misadventures of Adrian’s teenage life. If you haven’t read it, you really should. *The Guardian*, Tuesday, 17 March 2015 <http://www.theguardian.com/>

Works Cited:

- [1] Mircea Eliade, Istoria credințelor și ideilor religioase, Vol. I, Chișinău, Universitas, 1992
- [2] Mircea Eliade, Istoria credințelor și ideilor religioase, Vol. III, Chișinău, Universitas, 1992
- [3] Ariana Guga, Beyond Magic and Myth with Mircea Eliade and Moshe Idel, Journal for the Study of Religions and Ideologies, Vol., 13, issue 38 (Summer 2014), online journal
- [4] Mihai Gheorghiu, Reversul Istoriei. Eseu despre Opera lui Mircea Eliade, Humanitas, 2015
- [5] Moshe Idel, Mircea Eliade, From Magic to Myth, Editura Peter Lang, 2013 www.googlebooks.com
- [6] Nicholas Lezard, Diary of a Short-Sighted Adolescent by Mircea Eliade review – *Romania's Adrian Mole* in The Guardian, Wednesday, 30 March 2016
- [7] Carmela Lombardi, Lettura e Letteratura: Quaranta Anni di Teoria, Liguori Editore, Napoli, 2004
- [8] Timothy Materer, Modernist Alchemy: Poetry and Occult, Cornell University Press, Ithaca and London, 1995
- [9] Bryan Rennie, Mircea Eliade to Myth, Editura Peter Lang, 2013 Bibliography in Routledge Encyclopedia of Philosophy, 1998, www.westminster.edu
- [10] Anca Vancu, *Români de geniu*. Paradoxul lui Mircea Eliade: de la corigentul miop la savantul excentric, in Weekend Adevărul, 16-23 noiembrie 2014
- [11] W.B. Yeats, Essays and Introductions, 1961, www.gutenberg.org
- [12] W.B. Yeats, Reveries over childhood and youth, The Macmillan Company New York MCMXVI, www.gutenberg.org
- [13] W.B. Yeats, The Symbolism of Poetry in Ideas of Good and Evil, A. H. BULLEN, 47 Great Russell Street, London, W.C. MCMIII, pp.237-257 www.gutenberg.org
- [14] W.B. Yeats, This Book, 1893 in The Celtic Twilight, www.gutenberg.org

Acest gen de aticole ne fac să ne mândrim că aparținem aceleiași seminții române, că nume precum Eliade sau Brâncuși au adus în conștiința tuturor națiunea română. România și românii nu vor dispăre în veci; suntem un popor bogat, bogat prin numele pe care le-a născut și care ne-au adus nemurire!

Bibliografie:

- [1] Mircea Eliade, Istoria credințelor și ideilor religioase, Vol. I, Chișinău, Universitas, 1992
- [2] Mircea Eliade, Istoria credințelor și ideilor religioase, Vol. III, Chișinău, Universitas, 1992
- [3] Ariana Guga, Beyond Magic and Myth with Mircea Eliade and Moshe Idel, Journal for the Study of Religions and Ideologies, Vol., 13, issue 38 (Summer 2014), online journal
- [4] Foster, R.F., W.B. Yeats – A Life. I. The Apprentice Mage. Oxford, New York: Oxford University Press, 1998.
- [5]----- W.B. Yeats – A Life. II: The Arch-Poet. Oxford and New York: Oxford University Press, 2003.
- [6] Mihai Gheorghiu, Reversul Istoriei. Eseu despre Opera lui Mircea Eliade, Humanitas, 2015
- [7] Moshe Idel, Mircea Eliade, From Magic to Myth, Editura Peter Lang, 2013 www.googlebooks.com
- [8] Nicholas Lezard, Diary of a Short-Sighted Adolescent by Mircea Eliade review – *Romania's Adrian Mole* in The Guardian, Wednesday, 30 March 2016
- [9] Carmela Lombardi, Lettura e Letteratura: Quaranta Anni di Teoria, Liguori Editore, Napoli, 2004
- [10] Timothy Materer, Modernist Alchemy: Poetry and Occult, Cornell University Press, Ithaca and London, 1995
- [12] Bryan Rennie, Mircea Eliade Bibliography in Routledge Encyclopedia of Philosophy, 1998, www.westminster.edu
- [12] Anca Vancu, *Români de geniu*. Paradoxul lui Mircea Eliade: de la corigentul miop la savantul excentric, in Weekend Adevărul, 16-23 noiembrie 2014
- [13] W.B. Yeats, Essays and Introductions, 1961, www.gutenberg.org
- [14] W.B. Yeats, Reveries over childhood and youth, The Macmillan Company New York MCMXVI, www.gutenberg.org

[15] W.B. Yeats, The Symbolism of Poetry in Ideas of Good and Evil, A. H. BULLEN, 47 Great Russell Street, London, W.C. MCMIII, pp.237-257
www.gutenberg.org

[16] W.B.Yeats, This Book, 1893 in The Celtic Twilight, www.gutenberg.org